

Barcelona, 18 de febrer de 2015

Benvolguda Àngels, Molt Honorable Presidenta del Parlament de Catalunya, Honorable Consellera, Excel·lentíssim Alcalde d'aquesta ciutat, Excel·lentíssims Consellers de l'advocacia catalana i Degans de col·legis d'Advocats, resta d'autoritats, senyores i senyors, abans de començar a fer la presentació de l'Àngels Guiteras, a qui agreixo la confiança que m'ha donat per estar aquí avui, m'han de permetre que com a advocat que sóc, els recordi el que ens diu el primer article de la Declaració Universal dels Drets Humans

*Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets.
Són dotats de raó i de consciència
I han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres.*

Tots naixem lliures i tots naixem iguals.

La persona, quan neix i comença a formar part d'aquets món que vivim, ràpidament el protegeix la família. Com a regla general, les mares, pares, resta de família són els primers en fer una tasca de protecció. Creixem, ens desenvolupem, i ens hauríem d'integrar en aquesta societat.

Això seria el normal. Perquè tots naixem lliures i iguals.

És una qüestió de dignitat humana.

El dret que té cada ésser humà, de ser respectat i valorat com a un ser individual i social, amb les seves característiques, amb les seves condicions particulars, només pel fet de ser persona.

Però no sempre és així.

Hauria de ser així en un Estat del Benestar, com el que tenim.
Però no.

Per començar,

hi ha nens i nenes que neixen amb necessitats diferents.

Deficiències físiques, psíquiques, sensorials, de salut o socials.

A vegades sense la protecció de ningú. No neixen ni lliures ni iguals.

D'altres vegades, infants que dins la normalitat creixen, es desenvolupen, però no es poden integrar pacíficament en aquesta societat que vivim.

I casos que s'integren, però abans d'arribar a la vellesa o quan estan a la darrera etapa de la seva vida, per passar una mala època o una malaltia, la pròpia societat els expulsa de la normalitat.

En aquests casos, la dignitat humana és trepitjada. Es genera desigualtat social, abusos sobre la persona. I s'atempta contra la dignitat de la persona.

Quina resposta els dóna l'Estat del Benestar?

Quina resposta reben d'aquesta societat que fa quatre dies la vàrem consolidar com a una societat capitalista?

Quina resposta dóna a aquestes persones, aquesta societat malalta per una crisi econòmica com la que seguim vivint?

Una crisi del model econòmic i financer que obliga a l'estat del benestar a adaptar-se. Una època en que noms com: economia social, economia solidària, acció social, prenen protagonisme

Quina resposta dóna el primer sector (el públic) i quina resposta dóna el segon sector (el de l'empresa privada).

L'Àngels té molt a explicar. Precisament perquè moltes de les respostes les dóna el tercer sector format per aquelles organitzacions, del sector no lucratiu. Entitats que es dediquen a atendre aquelles persones que la pròpia societat considera que no són iguals en dignitat que no són iguals en dret.

L'Àngels Guiteras Mestres és nascuda a Girona. Llicenciada en Filosofia i Ciències de l'educació. Psicòloga, especialitzada en psicòloga clínica per la Universitat de Barcelona. Diplomada en Alta Direcció d'Empreses per ESADE.

L'Àngels va començar la seva trajectòria professional en una entitat social, els anys 80, coincidint amb els primers programes que es posen en marxa d'atenció a l'alcoholisme i altres drogodependències a la ciutat de Barcelona.

Aquest és el camp, el de les drogues, en que s'especialitza. Assumeix la direcció del centre d'Acollides, Documentació i Prevenció de drogodependència. Direcció del centres d'Atenció i Seguiment de drogodependents.

Fins l'any 1993 que comença l'etapa de gestió de la ONG Associació Benestar i Desenvolupament (ABD). Actua de terapeuta i de gestora, les seves dues grans passions. Fins que l'any 2000 s'acaba decantant per la gerència, on està fins a l'actualitat.

ABD és una organització de serveis d'atenció a les persones. Ofereix un model de gestió eficient i compromès socialment. Agrupa més de 1000 professionals contractats. Té més de 400 voluntaris.

Des d'ABD crea el projecte Energy Control. Un programa de sensibilització en llocs on es consumeix droga. Disposen d'un laboratori que detecten tipus i consums de droga abans que els detecti la Policia. Fins i tot, reben encàrrecs de l'estranger per analitzar substàncies estupefaents.

I amb aquesta empenta que la caracteritza, crea el programa Fuel Poverty Group, per impulsar solucions a la pobresa energètica. Una de les preocupacions que tenim a sobre la taula, que no permet que les persones siguin lliures i iguals.

Però a l'Àngels la coneixem per una altra de les activitats que l'ocupa: És la Presidenta de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, des de l'any 2009, renovant el 2012. Finalitzarà el seu mandat a meitat d'aquest any. Durant 6 anys haurà representat el conjunt de les entitats socials catalanes. Més de 4.000 entitats socials no lucratives: associacions, fundacions, cooperatives d'iniciativa social, empreses d'inserció. Totes elles agrupades en 33 federacions diferents. Totes actuant en l'atenció i defensa dels drets socials de col·lectius diversos. Infància i gent gran. Famílies. Joves, Persones immigrades, Discapacitats físics, psíquics, sensorials, Drogodependents, persones sense sostre.

Tots aquells que també reclamen amb veu ofegada estar a dins l'article 1 de la Declaració Universal de Drets Humans.

Precisament, el Consell de l'Advocacia Catalana, els 14 Col·legis d'Advocats de Catalunya, treballem amb la Taula per avançar cap a una societat amb menys desigualtats, més justa, defensant les persones i situacions de vulnerabilitat social que pateixen aquells que són expulsats de la pròpia societat.

L'Àngels és persona acostumada a gestionar conflictes. A treballar amb la gent. Capaç de posar a l'agenda política la prestació de serveis. Posar el Tercer Sector a la governança política. Aquí hi té molt a veure el Josep Maria. Aquella persona que està al darrera, i amb la que no només comparteix la vida, sinó dues filles. I també tres nets.

Hi ha una cosa que l'Àngels té molt clar: Quan deixem de ser rellevants en els serveis públics, serem irrellevants dins el nucli dur de l'estat del Benestar.

Gràcies Àngels per tot el que aportes a aquesta societat.

Abel Pié
President del Consell de l'Advocacia Catalana